

Zagreb, 12. travnja 2022.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21000 Split**Poslovni broj: P-332/2021**

Tužitelj: **JADRAN LAGUNA d.o.o.**, Gradac, Jadranska 16, Republika Hrvatska, OIB: 56976586879, kojeg zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, OIB: 12453130124, odvjetnik u LOVRIĆ NOVOKMET SMRČEK odvjetničko društvo d.o.o., Heinzelova 33A, Zagreb, OIB: 36426031758

Tuženici: **1. Vlado Pejković**, s prebivalištem u Sv. Spasa 5/A, 21 000 Split, OIB: 14363790716 (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 1**“); i

2. László Attila Kerekes, s prebivalištem u Mađarskoj, Ürömi út. 50. 3. kat, 5. vrata, 1023 Budimpešta, OIB: 62718516583 (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 2**“),

(u daljnjem tekstu Tuženik 1 i Tuženik 2 zajedno kao: „**Tuženici**“)

VPS: 7.671.600,64 kuna

Radi: povrede dužnosti urednog i savjesnog vođenja poslova društva i naknade štete

PODNEŠAK TUŽITELJA

1x, prilozi

I. UVOD

1. Tužitelj je dana 13. svibnja 2021. godine, podnio naslovnom sudu tužbu radi naknade štete u iznosu od 7.671.600,64 kuna protiv Tuženika (u daljnjem tekstu: „**Tužba**“), iz sljedećih razloga:

- a) Tuženik 1 je povrijedio svoje obveze koje je imao kao član uprave Tužitelja na temelju članka 252. ZTD-a o vođenju poslova Tužitelja s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, jer je Tužitelju počinio štetu,
  - b) Tuženik 2 je utjecao na Tuženika 1 da poduzima navedene štetne radnje zbog čega je solidarno odgovoran s Tuženikom 1 naknaditi nastalu štetu Tužitelju, temeljem odredbe članka 273. stavka 1. ZTD-a.
2. Tužitelj napominje da svi pojmovi definirani velikim početnim slovom kao i sve skraćenice imaju isto značenje koje im je dano u Tužbi, osim u slučaju da je izričito drugačije definirano ovim podneskom.
  3. U nastavku ovog podneska, Tužitelj će se očitovati na odgovore na tužbu i podneske koje su Tuženik 1 i Tuženik 2 podnijeli naslovnom sudu. Navodi Tuženika izneseni u spomenutim podnescima, kao što će biti detaljno obrazloženo, su u potpunosti neosnovani i usmjereni isključivo na odugovlačenje predmetnog postupka. Njima Tuženici pokušavaju uvjeriti naslovni sud u potrebu iscrpnog raspravljanja činjenica koje nisu bitne za donošenje odluke u predmetnom postupku.
  4. Stoga će Tužitelj, prije očitovanja na podneske Tuženika, ukratko ponoviti okolnosti relevantne za ispravno rješavanje ovog spora i još jednom ukazati na bitne činjenice o kojima treba voditi računa.
  5. Tuženik 2 i Vitezy su bili ultimativni vlasnici brojnih trgovačkih društava koja upravljaju nizom hotela i marina na jadranskoj obali. Neka od tih trgovačkih društava su i društvo Hoteli Jadran koje je društvo majka Tužitelja. Hoteli Jadran, osim što su društvo majka Tužitelja, držali su (i još uvijek drže) i 100% poslovnih udjela u još dva društva kćeri - društvu Faraon d.o.o. sa sjedištem u Trpnju, (Općina Trpanj), Put Vila 1, OIB: 98007195291 (dalje u tekstu: „**Faraon**”) i društvu Hotel Labineca d.o.o., sa sjedištem u Gradcu, Jadranska 2, OIB: 82215732082 (dalje u tekstu: „**Hotel Labineca**”) (Tužitelj, Faraon i Hotel Labineca dalje u tekstu zajedno kao: „**Društva kćeri**”). Svako od tri spomenuta Društva kćeri je upravljalo jednim hotelom na jadranskoj obali – pa je tako Tužitelj upravljao hotelom Laguna, Faraon hotelom Faraon, a Hotel Labineca – hotelom Labineca.
  6. Iz Društava kćeri i drugih s njima povezanih društava je godinama sustavno izvlačen novac na različite načine, što je predmet nekolicine sudskih postupaka koji se vode pred naslovnim sudom ili drugim sudovima u Republici Hrvatskoj. Ovo je upravo jedan od takvih postupaka.
  7. Do saznanja o konkretnom, a i svim ostalim načinima izvlačenja novca iz Tužitelja, i drugih povezanih društava, došlo je nakon promjene u vlasničkoj strukturi Tužitelja i drugih društava koja su s njima povezana.
  8. Jedan od načina za izvlačenje novca iz Društava kćeri, kojima se ujedno tim društvima nanijela i najveća šteta, je bilo upravo u tužbi opisano odobravanje teško naplativih, potpuno neosiguranih zajmova raznim (bivšim) povezanim društvima, koji se nikada nisu

ni pokušali naplatiti, već su se samo godinama „reprogramirali“ na način da se produži rok njihove otplate na još godinu dana.

9. Radi ilustracije o kakvim se razmjerima štete radi za Društva kćeri, Tužitelj napominje da su i druga Društva kćeri (Faraon i Hotel Labineca), dok ih je vodio Tuženik 1 (i to pod utjecajem Tuženika 2) radila isto što i Tužitelj – odobravalala milijunske zajmove raznim (bivšim) povezanim društvima – često istim onima kojima je i Tužitelj odobravao zajmove.
10. Stoga su i ostala dva Društva kćeri (Faraon i Hotel Labineca) protiv istih Tuženika, također pokrenula parnične postupke radi naknade štete počinjene takvim zajmovima. Opisani postupak pokrenut od strane društva Faraon vodi se pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku pod poslovnim brojem P-101/2021 (odnosno, sada P-25/2022), a postupak pokrenut od strane društva Hotel Labineca vodi se pred naslovnim sudom pod poslovnim brojem P- 331/2021.

*Dokaz: Tužba podnesena Trgovačkom sudu u Dubrovniku protiv Tuženika od strane Faraona 13. svibnja 2021. (Prilog 1)
Uvid u spis predmeta P-101/2021 (sada P-25/2022) koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku
Tužba podnesena Trgovačkom sudu u Splitu od strane Hotela Labineca 13. svibnja 2021. (Prilog 2)
Uvid u spis predmeta 331/2021 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu*

11. U spomenutim predmetima, Faraon od Tuženika traži naknadu štete nastale odobravanjem/reprogramiranjem zajmova povezanim društvima u iznosu od 5.777.755,68 kuna, a Hotel Labineca u iznosu od čak 20.004.973,84 kuna.
12. U tom smislu, treba odmah adresirati navode Tuženika 2 iz njegovog odgovora na tužbu od 26. kolovoza 2021. (dalje u tekstu: „**Odgovor na tužbu 2**“).
13. Iako Tužitelj smatra da Odgovor na tužbu 2 ne treba uzeti u obzir jer je podnesen nakon isteka roka za davanje odgovora na tužbu te prvenstveno predlaže da se u odnosu na Tuženika 2 donese presuda zbog ogluhe (kao što će biti obrazloženo u nastavku), Tužitelj će se ipak ukratko očitovati i o na ondje iznesene navode. Tako Tuženik 2 u Odgovoru na tužbu 2 navodi (na stranici 4.) da su „*zajmovi među povezanim društvima uobičajeni u poslovanju kao i reprogrami istih*“ i „*da su ugovarani poštujući pozitivne hrvatske propise*“.
14. O tome što Tuženik 2 smatra „uobičajenim“ zajmovima među povezanim društvima i reprogramima istih dovoljno govore podaci prikazani u sljedećoj tablici.

Stanje zajmova povezanim društvima / osobama na dan:	31.12. 2014.	31.12. 2015.	31.12. 2016.	31.12. 2017.	31.12. 2018.	31.12. 2019.	31.12. 2020.

Jadran Laguna d.o.o.	1.894.003 kn	3.334.580 kn	4.654.355 kn	7.826.849 kn	8.610.849 kn	10.024.631 kn	10.056.565 kn
Hotel Labineca d.o.o.	3.454.977 kn	6.336.457 kn	9.065.631 kn	14.793.990 kn	19.347.392 kn	21.574.738 kn	24.830.180 kn
Faraon d.o.o.	1.841.128 kn	3.337.466 kn	3.230.513 kn	3.979.916 kn	4.355.725 kn	5.675.453 kn	5.382.453 kn

15. U tablici su prikazani samo javno dostupni podaci - iz financijskih izvještaja Društava kćeri u razdoblju od 2015. do 2020. objavljenih na stranici FINA-e, koji već sami za sebe govore sve o navodnoj „uobičajenosti“ milijunskih zajmova koje su Društva kćeri odobravalala svojim (bivšim) povezanim društvima. Kao što je vidljivo iz prikazanih podataka, iznosi zajmova odobrenih povezanim društvima od strane Društava kćeri su višestruko povećani u razdoblju od 2015. do 2020. godine (u kojem su Društva kćeri bila pod kontrolom ovdje Tuženika). Pritom **ni jedne godine** u promatranom periodu (osim neznatnog smanjenja iznosa zajmova danih od strane društva Faraon u 2016. i 2020. godini), ni u jednom od tri Društava kćeri, nije došlo do smanjenja iznosa zajmova – već su se svake godine samo davali novi zajmovi, a rok otplate ranijih zajmova produžavao (ili „reprogramirao“) za još godinu dana.

*Dokaz: Godišnji financijski izvještaji Tužitelja za razdoblje od 2015. do 2020. (Prilog 3 – Prilog 8)
Godišnji financijski izvještaji društva Hotel Labineca za razdoblje od 2015. do 2020. (Prilog 9 – Prilog 14)
Godišnji financijski izvještaji društva Faraon za razdoblje od 2015. do 2020. (Prilog 15 – Prilog 20)*

16. Toliko o „uobičajenosti“ zajmova povezanim društvima, nepostojanju štete za Tužitelja i ostala dva Društva kćeri i dobroj vjeri Tuženika 1 i Tuženika 2!
17. Štoviše, ono što se može zaključiti iz ovog prikaza javno dostupnih podataka je da se ovdje samo formalno radilo o „zajmovima“ – dok je prava intencija Tuženika po svoj prilici bila da se ti tzv. „zajmovi“ nikada ni ne vrata. **Kako drugačije objasniti situaciju u kojoj 3 društva (Društva kćeri) daju „kratkoročne“ zajmove raznim povezanim društvima (s rokom povrata zajma od 1 godine), a da se potom ti „kratkoročni zajmovi“ nikada ne vraćaju – i to ne samo jednom nego niti jednom od tri Društva kćeri.**
18. Po mišljenju Tužitelja, samo je jedno moguće objašnjenje ovog fenomena – radi se o tome da se zajmovi nikada nisu ni trebali vratiti, već su Društva kćeri godinama povezanim društvima (a ultimativno Tuženiku 2 i Vitezyju, koji su bili ultimativni vlasnici svih tih društava, kako će biti prikazano u nastavku ovog podneska) služila za izvlačenje ogromnih svota novca.
19. Ono što svakako ne bi trebalo biti sporno, a odlučno je za ovaj postupak jest činjenica da brojni zajmovi koje je Tužitelj davao Povezanim društvima nisu bili baš ni na koji način korisni za Tužitelja. Ne treba zaboraviti da se ovaj spor vodi radi povrede dužnosti Tuženika 1 kao člana uprave da vodi poslove Tužitelja **s pozornošću urednog i**

savjesnog gospodarstvenika. Članak 252. stavak 1. ZTD-a jasno propisuje da „*član uprave ne postupa protivno obvezi o načinu vođenja poslova društva ako pri donošenju poduzetničke odluke smije na temelju primjerenih informacija razumno pretpostaviti da djeluje za dobrobit društva.*“. Stavak 2. istog članka ZTD-a dalje propisuje da „*u slučaju spora članovi uprave moraju dokazati da su primijenili pozornost urednog i savjesnog gospodarstvenika.*“ Slično propisuje i članak 273. stavak 2. ZTD-a, koji u relevantnom dijelu glasi: „*Pored osobe iz prethodnoga stavka ovoga članka, za štetu odgovaraju kao solidarni dužnici i članovi uprave, odnosno izvršni direktori i članovi nadzornog, odnosno upravnog odbora ako povrijede svoje dužnosti. U slučaju spora članovi uprave odnosno izvršni direktori i članovi nadzornog, odnosno upravnog odbora moraju dokazati da su u obavljanju svojih dužnosti postupali uredno i savjesno.*“

20. Drugim riječima, teret dokaza u ovom sporu je na Tuženicima, odnosno prvenstveno na Tuženiku 1 – on je, kao bivši član uprave, dužan dokazati da je postupao kao uredni i savjesni gospodarstvenik prilikom odobravanja i reprograma zajmova koje je Tužitelj sustavno davao Povezanim društvima i da je pritom primijenio dužnu pažnju koja se od njega zahtijeva po članku 252. stavku 1. ZTD-a. A Tuženik 1 to u svom odgovoru na tužbu od 16. kolovoza 2021. (dalje u tekstu: „**Odgovor na tužbu 1**“) nije ni pokušao učiniti.
21. S druge strane, Tuženik 2 je, unatoč njegovim navodima u Odgovoru na tužbu 2, itekako imao utjecaj na Tuženika 1 i svjesno koristio takav utjecaj da navede Tuženika 1 da na štetu Tužitelja (a kao što je Tužitelj istaknuo, i ostalih Društava kćeri), sklapa milijunske „*kratkoročne*“ zajmove s Povezanim društvima i na taj način izvuče novac iz Tužitelja (zbog čega, temeljem članka 273. ZTD-a, i on odgovara za štetu Tužitelju).
22. No, o svemu tome, osim što je Tužitelj već detaljno elaborirao u tužbi, bit će više riječi u nastavku ovog podneska prilikom očitovanja na pojedine navode oba Tuženika.
23. Ono što još uvodno treba naglasiti je da milijunski iznosi koji su iz Društava kćeri izvučeni putem opisanih zajmova nisu jedini načini na koji su Tuženici izvlačili novac iz istih društava. Osim putem zajmova, novac je izvlačen i na druge načine, prvenstveno sklapanjem različitih „*ugovora o suradnji i pružanju usluga*“ kojima su skupo plaćane nikad izvršene usluge povezanim društvima ADRIATIQU ISLANDS GROUP HOTELI d.o.o., sa sjedištem u Jelsi, Jelsa 246, Republika Hrvatska, OIB: 78472447506 (dalje u tekstu: „**AIG Hoteli**“) i ADRIA FEJLESZTÉSI, registrirano u Mađarskoj, Máramaros út 56., 1037 Budimpešta (dalje u tekstu „**Adria Fejlesztési**“). I o tome se vode odgovarajući postupci, pokrenuti od strane Društava kćeri protiv ovdje Tuženika te spomenuta dva društva. Radi izbjegavanja opterećivanja spisa dodatnim podnescima i u tim parničnim postupcima, Tužitelj upućuje naslovni sud da po potrebi izvrši uvid u spise i u tim postupcima, kako bi se uvjerio na koje su još načine Tuženici činili štetu Tužitelju i ostalim dva Društvima kćeri – Hotelu Labineca i Faraonu.

Dokaz: uvid u spis predmeta P-328/2021 koji se vodi pred naslovnim sudom (povodom tužbe Tužitelja protiv Tuženika i društva AIG Hoteli)
uvid u spis predmeta P-326/2021 koji se vodi pred naslovnim sudom (povodom tužbe Tužitelja protiv Tuženika i društva Adria Fejlesztési)
uvid u spis predmeta P-327/2021 koji se vodi pred naslovnim sudom (povodom tužbe Hotela Labineca protiv Tuženika i društva AIG Hoteli)

uvid u spis predmeta P-325/2021 koji se vodi pred naslovnim sudom (povodom tužbe Hotela Labineca protiv Tuženika i društva Adria Fejlesztési)

uvid u spis predmeta P-100/2021 (sada P-7/2022) koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku (povodom tužbe Faraona protiv Tuženika i društva AIG Hoteli)

uvid u spis predmeta P-99/2021 (sada P-6/2022) koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Dubrovniku (povodom tužbe Faraona protiv Tuženika i društva Adria Fejlesztési)

24. Slijedom svih spomenutih štetnih radnji i lošeg vođenja poslovanja od strane Tuženika 1, sva tri Društva kćeri su trenutno ili u stečaju ili će stečaj nad njima biti uskoro otvoren. Naime, nova uprava je, sukladno zakonskim obvezama, bila dužna podnijeti prijedloge za otvaranje stečajnog postupka nad Tužiteljem, kao i nad društvima Hotel Labineca i Faraon. Pritom je stečajni postupak nad društvom Faraon već otvoren.

Dokaz: Prijedlog dužnika Jadran Laguna za otvaranje stečajnog postupka od 10. svibnja 2021. godine (Prilog 21)

Rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad društvom Faraon od 25. listopada 2021. godine (Prilog 22)

Prijedlog dužnika Hotel Labineca za otvaranje stečajnog postupka od 17. studenog 2021. godine (Prilog 23)

25. Već iz svega do sad navedenog u ovom uvodnom dijelu, po mišljenju Tužitelja, jasno proizlazi da su ostvarene sve pretpostavke za naknadu štete od Tuženika 1, kao i od Tuženika 2, a koje je Tužitelj već opisao u Tužbi. Jasno je i da su posve neosnovani navodi Tuženika izneseni u njihovim dosadašnjim podnescima. No, neovisno o navedenom, Tužitelj će se u nastavku ovog podneska dodatno očitovati o navodima Tuženika iz Odgovora na tužbu 1 i Odgovora na tužbu 2 te iz ostalih podnesaka Tuženika koji su u međuvremenu dostavljeni u spis predmeta.

26. Tako Tuženik 1 u svom Odgovoru na tužbu 1 ističe sljedeće:

- a) da nije točno da je Tužitelj u periodu kada su davani zajmovi ulazio u sve lošiji financijski položaj što obrazlaže time da je od 2013. do 2019. ostvaren rast prihoda te dobit u 2019. godini u iznosu od 502.547,94 kn;
- b) da odobravanjem zajmova bivšim povezanim društvima Tužitelju nije nastala nikakva šteta (što obrazlaže na primjeru zajmova danih društvu Diamant Marina d.o.o. koji predstavljaju najveće iznose pozajmica);
- c) da Tužitelj mora dokazati da je nakon dospjeća tražbina na povrat zajmova, pozajmice nisu vraćene Tužitelju od strane povezanih društava i koje je sve radnje Tužitelj poduzeo u svrhu naplate danih pozajmica;
- d) da je Tuženik 1 prilikom davanja kratkoročnih zajmova (bivšim) povezanim društvima postupao po uputama skupštine (članova društva), odnosno Tuženika 2 kao predsjednika uprave jedinog člana;
- e) da osporava i visinu tužbenog zahtjeva, s obzirom da nije jasno kako je Tužitelj došao do iznosa od 7.671.600,64 kn te predlaže da se dostave konto kartice koje su prilozi pojedinih ugovora o reprogramu i početne ugovore o kratkoročnim pozajmicama;
- f) ističe prigovor zastare.

27. Tuženik 2 u svom Odgovoru na tužbu 2 ističe sljedeće:

- a) da sud dopusti povrat u prijašnje stanje, odnosno podnošenje odgovora na tužbu iako je podnesen izvan roka zbog određenih okolnosti koje opisuje u Odgovoru na tužbu 2 i ostalim podnescima;
- b) osporava stvarnu i mjesnu nadležnost naslovnog suda, kao i navode Tužitelja da je došlo do atrakcije nadležnosti u odnosu na njega kao Tuženika 2;
- c) osporava da je mogao davati obvezne upute Tuženiku 1 kao i da je utjecao na Tuženika 1 da čini štetu Tužitelju;
- d) osporava da je počinjena šteta Tužitelju jer su ugovori o zajmu među povezanim društvima i njihovi reprogrami uobičajeni u poslovanju te jer su ugovarani dok su sva društva zajmoprincipi bili aktivni, odnosno nisu bili u stečaju ili likvidaciji te da su posljednji reprogrami sklapani u siječnju 2020., prije pandemije virusa COVID-19.

28. Iz navedenog sažetog prikaza navoda oba Tuženika, jasno je da Tuženik 2 prije svega predlaže da mu se odobri povrat u prijašnje stanje, te ističe procesnopravne prigovore u odnosu na navodnu nenadležnost naslovnog suda. U nastavku ovog podneska, Tužitelj će se stoga prvo očitovati o procesnopravnim prijedlozima i prigovorima Tuženika 2, a zatim i o materijalnopravnim prigovorima koje su iznijeli Tuženik 1 i Tuženik 2 u dosadašnjem tijeku postupka.

II. OČITOVANJE NA PRIJEDLOG ZA POVRAT U PRIJAŠNJE STANJE TUŽENIKA 2

29. Tuženik 2 u svom Odgovoru na tužbu 2 prije svega ističe da je dana 23. srpnja 2021. godine zaprimio tužbu s pozivom na davanje odgovora na tužbu na svojoj adresi prebivališta, te da je iz određenih razloga propustio rok za podnošenje odgovora na tužbu. Ti su razlozi, prije svega, da ne razumije hrvatski jezik te da je sporno je li mu izvršena osobna dostava. Osim toga, u podnesku od 27. kolovoza 2021. dodaje i da je prije isteka roka za davanje odgovora na tužbu obolio od Covida-19 (pri čemu dostavlja pozitivan PCR test od 22. kolovoza 2021.) pa i iz tog razloga nije mogao podnijeti odgovor na tužbu na vrijeme.

30. Tuženik 2, kako i sam navodi, nije podnio svoj Odgovor na tužbu 2 u danom roku. Tužitelj smatra neosnovanim prijedlog za povrat u prijašnje stanje Tuženika 2, te smatra da su ispunjeni uvjeti iz članka 331. b stavka 1. ZPP-a. Tužitelj stoga predlaže naslovnom sudu da u odnosu na Tuženika 2 donese presudu kojom se prihvaća tužbeni zahtjev Tužitelja (presudu zbog ogluhe) iz članka 331.b ZPP-a.

31. No, u slučaju drugačijeg stava naslovnog suda (kako je uvodno već naznačeno), Tužitelj će se u nastavku očitovati i o ostalim prigovorima i navodima Tuženika 2.

III. OČITOVANJE NA OSTALE PROCESNOPRAVNE PRIGOVORE TUŽENIKA 2

32. Tuženik 2 u Odgovoru na tužbu 2 ističe i prigovor stvarne i mjesne nadležnosti naslovnog suda te osporava navode Tužitelja da je došlo do atrakcije nadležnosti u odnosu na njega kao Tuženika 2.
33. Što se tiče prigovora stvarne i mjesne nenadležnosti naslovnog suda, Tuženik 2 tako ističe da je on fizička osoba koja nije ni sadašnji ni bivši član Tužitelja, a u spornom vremenskom razdoblju nije bio ni član uprave Tužitelja, stoga tvrdi da za njega ne može biti stvarno nadležan trgovački sud. Smatra da bi u ovom sporu (u odnosu na Tužitelja i Tuženika 2) mogao biti nadležan samo općinski sud, i to ili Općinski sud u Šibeniku (kao sudu mjesta boravišta Tuženika 2) ili Općinski sud u Makarskoj (kao sud sjedišta Tužitelja).
34. Ovakav prigovor Tuženika 2 je neosnovan. Kad bi o odgovornosti Tuženika 1 odlučivao trgovački, a o odgovornosti Tuženika 2 općinski sud, takvi sudovi bi mogli doći do različitih zaključaka o odgovornosti za štetu počinjenu Tužitelju zbog iskorištavanja utjecaja u društvu, a s obzirom na to da Tuženici odgovaraju solidarno, takvo postupanje bi moglo predstavljati povredu načela o jedinstvenoj primjeni zakona.
35. Također, nadležnost naslovnog suda za rješavanje spora u pogledu Tuženika 2 se zasniva na temelju atrakcije nadležnosti naslovnog suda i na temelju odredbi Uredbe, kako je već opisano u točkama 8. do 16. tužbe, stoga radi izbjegavanja ponavljanja, Tužitelj upućuje na spomenute navode.
36. Isto vrijedi i za osporavanje da se nadležnost naslovnog suda temelji na atrakciji nadležnosti, koje je također neosnovano.
37. Tuženik 2 tako osporava nadležnost naslovnog suda za rješavanje ovog spora jer da u odredbama ZPP-a ne postoji podloga za tvrdnju da materijalno suparničarstvo između Tuženika dovodi do atrakcije stvarne nadležnosti naslovnog suda.
38. U ovom postupku, Tuženici su materijalni suparničari jer: i) između njih postoji pravna zajednica u odnosu na predmet spora, iz razloga što je solidarna odgovornost Tuženika nastala u trenutku kad su Tuženici počinili samu štetnu radnju, ili eventualno u trenutku nastanka štetne posljedice, ii) su obveze Tuženika na naknadu štete nastale na temelju iste činjenične osnove, i to skupnim počinjenjem štetne radnje, te iii) obveze Tuženika na naknadu štete nastaju iz iste pravne osnove, a to je odredba članka 273. ZTD-a.
39. Protivno tvrdnjama Tuženika 2, stav Tužitelja, sudske prakse i pravne teorije je da materijalno suparničarstvo dovodi do potpune atrakcije nadležnosti.
40. Razlozi zbog kojih dolazi do atrakcije nadležnosti počivaju na dva temeljna načela ZPP-a, a to su načelo procesne ekonomije i načelo jedinstvene primjene zakona. Tako prof. Siniša Triva i prof. Mihajlo Dika izražavaju slijedeći stav:

„Utvrdjivanje nadležnosti po privlačnosti - atrakcija - opravdava se očekivanjem da će se ostvariti procesna ekonomija, da će se kompleksnim rješavanjem omogućiti likvidacija svih spornih odnosa među strankama te, napokon, da će se ostvariti načelo jedinstvene primjene zakona.“

Dokaz: uvid u pravnu literaturu: Triva, Siniša; Dika, Mihajlo, Građansko parnično procesno pravo. VII. izmijenjeno i dopunjeno izdanje, Zagreb: Narodne novine, 2004, str: 279

41. Tužba zbog odgovornosti za štetu radi povrede dužnosti člana uprave te radi iskorištavanja utjecaja u društvu plodno je tlo za opravdanost korištenja instituta atrakcije nadležnosti. Naime, u slučaju da naslovni sud ne prihvati ovakvo stajalište Tužitelja, i preda spis na odlučivanje općinskom sudu, došlo bi do daljnjeg oduživanja ovog postupka što se nedvojbeno protivi načelu procesne ekonomije, te vjerojatno i do onemogućenja adekvatne pravne zaštite Tužitelja zbog svih okolnosti ovog postupka, ali i ostalih postupaka protiv istih Tuženika i s njima povezanih osoba, a koji su navedeni u uvodu ovog podneska.

42. Stoga, Tuženici su materijalni suparničari jer se nalaze u pravnoj zajednici u pogledu predmeta spora te jer njihove obaveze proizlaze iz iste činjenične i iste pravne osnove. Takvo materijalno suparničarstvo dovodi do potpune atrakcije nadležnosti naslovnog suda.

43. Istu logiku je primijenio Visoki trgovački sud koja je izražena sentencom:

*„Glavni dužnik i jamac platac su materijalni suparničari jer između njih postoji pravna zajednica koja je posljedica njihove solidarne obveze za ispunjenje činidbe vjerovniku. Zbog toga, **ako je trgovački sud nadležan za vođenje spora između tužitelja i glavnog dužnika, a jamac platac je fizička osoba koja je također tužena istom tužbom, trgovački sud se u odnosu na njega ne može oglasiti stvarno nenadležnim sudom.**“*

Dokaz: presuda Visokog trgovačkog suda u predmetu pod poslovnim brojem Pž-4248/09, od 18.9.2009 (Prilog 24)

44. Stav da materijalno suparničarstvo dovodi do atrakcije stvarne nadležnosti, potvrđen je i u pravnoj teoriji. Kao primjer atrakcije, ranije navedeni autori upravo navode sporove protiv materijalnih suparničara:

*„**Ako je jednom tužbom tuženo više osoba** a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog suda, nadležan je sud koji je mjesno nadležan za jednog tuženika... Nadležnost je elektivna i supsidijarna, **a po mišljenju koje preteže, atrakcija bi trebala mijenjati pravila o stvarnoj nadležnosti slabijeg tipa analogno odredbama o atrakciji za protutužbu.**“*

Dokaz: Triva, Siniša; Dika, Mihajlo, Građansko parnično procesno pravo. VII. izmijenjeno i dopunjeno izdanje, Zagreb: Narodne novine, 2004, str: 279

45. Iz svega navedenog, potpuno je jasno da je naslovni sud nadležan odlučivati u ovom sporu, i to u odnosu na oba Tuženika.

IV. OČITOVANJE NA MATERIJALNOPRAVNE PRIGOVORE TUŽENIKA 1

46. U nastavku ovog podneska, Tužitelj će se očitovati i na materijalnopravne navode i prigovore Tuženika, i to prvo na navode Tuženika 1, a zatim i Tuženika 2.
47. Tužitelj je sve materijalnopravne navode Tuženika 1 već izložio u točki 26. ovog podneska pa će se redom očitovati na svaki od iznesenih navoda.

U odnosu na navode Tuženika 1 pod a) da nije točno da je Tužitelj u periodu kada su davani zajmovi ulazio u sve lošiji financijski položaj

48. Tuženik 1 prije svega navodi da Tužitelj nije dokazao da je u periodu kada su odobravani zajmovi povezanim društvima dolazio u sve lošiji financijski položaj, jer je od 2013. do 2019. ostvaren rast prihoda te dobit u 2019. godini u iznosu od 502.547,94 kn. Ovakav se navod može okarakterizirati jedino kao podcjenjivanje kapaciteta naslovnog suda i Tužitelja.
49. Rast prihoda sam po sebi ne znači apsolutno ništa ni u kontekstu odgovornosti Tuženika 1 i Tuženika 2, niti potvrđuje da je društvo u dobrom financijskom položaju. Svako Društvo ima određene prihode i rashode. Međutim, društvo koje ima rastuće prihode, može pretrpjeti štetu pa i završiti u stečaju ako njegov direktor nekontrolirano i nerezonski te prihode prosljeđuje trećima. Drugim riječima, pitanje je što društvu znače povećani prihodi kada se dobar dio tih prihoda koristi za izvlačenje novca iz društva (putem zajmova povezanim društvima, a i na druge načine spomenute u uvodnom dijelu ovog podneska).
50. Upravo zbog dugogodišnjeg lošeg vođenja poslovanja Tužitelja, Tužitelj je bez obzira na prihode, akumulirao brojne dugove, ali i nenaplative tražbine (poput onih na povrat zajmova od povezanih društava koji su predmetom ovog spora), koji su doveli do situacije da je Tužitelj bio primoran podnijeti prijedlog radi otvaranja vlastitog stečaja. Dodatna potvrda da je Tuženik 1 općenito loše vodio poslovanja Društava kćeri kojih je bio direktor, proizlazi iz činjenice što su sva tri Društva kćeri u stečaju ili neposredno pred otvaranjem stečaja, o čemu je Tužitelj već elaborirao u uvodnom dijelu ovog podneska.
- Dokaz: uvid u Prijedlog dužnika Jadran Laguna za otvaranje stečajnog postupka od 10. svibnja 2021. godine, Rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad Faraonom od 25. listopada 2021. godine te u Prijedlog dužnika Hotel Labineca za otvaranje stečajnog postupka od 17. studenog 2021. godine (dostavljeni uz ovaj podnesak kao Prilozi 21-23)*
51. Osim toga, i navod Tuženika 1 da je u 2019. ostvarena dobit od 502.547,94 kn smjera isključivo na to da naslovni sud dovede u zabludu. Iako je točno da je u 2019. ostvarena dobit, ta dobit u svakom slučaju nije bila korištena za razvoj poslovanja društva i prosperitet Tužitelja, već za pokriće gubitaka iz prethodnih razdoblja, što potvrđuju i javno dostupni podaci na stranicama FINA-e.

52. Štoviše, prema tim javno dostupnim podacima, od 2010. do 2020. (dakle, u razdoblju kada je Tuženik 1 bio direktor Tužitelja i u kojem su se odobrivali sporni zajmovi i reprogrami), gubitak je ostvaren u 2010., 2011., 2012., 2014., 2015., 2016. i 2020. godini. Slijedom navedenog, Tužitelj u promatranom periodu nikada nije ostvario dobit dovoljnu ni da pokrije akumulirane gubitke, a kamoli da se višak dobiti iskoristi za dobrobit društva. Stoga je sugestija Tuženika 1 da je Tužitelj poslovao dobro jer je ostvarena dobit u 2019. godini još manje vjerodostojna.

Dokaz: Odluke o uporabi dobiti i pokriću gubitaka društva za godine od 2010. do 2020. (Prilog 25)

53. S druge strane, da Tuženik 1 (u suradnji s Tuženikom 2) nije odobrio barem dio zajmova povezanim društvima, ili da je barem dio tih zajmova naplatio, Tužitelj bi mogao nastaviti s poslovanjem i ne bi bio pred otvaranjem stečaja.

U odnosu na navode Tuženika 1 pod b) da odobravanjem zajmova bivšim povezanim društvima Tužitelju nije nastala nikakva šteta

54. Tuženik 1 nadalje navodi da Tužitelj nije dokazao da je pretrpio štetu zbog odobravanja zajmova povezanim društvima. Pritom navodi primjer zajmova odobrenih društvu DIAMANT MARINA d.o.o. (kao najvećeg zajmoprimca Tužitelja), te ističe da Tužitelj nije dokazao da je upitna naplativost predmetnog zajma ili da se nad tim društvom vodi bilo kakav insolventni postupak, odnosno da se Tužitelj neće moći u cijelosti naplatiti od tog društva. Dostavlja i potvrdu FINA-e od 5.3.2021. iz koje je vidljivo da na taj dan račun društva DIAMANT MARINA d.o.o. nije bio blokiran.

55. I ovi su navodi Tuženika 1 usmjereni isključivo tome da naslovni sud dovedu u zabludu.

56. S obzirom da je Tuženik 1 odgovor na tužbu podnio u kolovozu 2021., postavlja se pitanje zašto je dostavio potvrdu FINA-e za društvo DIAMANT MARINA d.o.o. staru gotovo pola godine? Odgovor je vrlo jednostavan – cilj Tuženika 1 je prikazati kako je DIAMANT MARINA d.o.o. solventno društvo od kojega bi se moglo naplatiti više od 5 milijuna kuna danih zajmova, što ne može biti dalje od istine.

57. Naime, u razdoblju od kraja veljače 2020. godine do kraja listopada 2021. godine, društvo DIAMANT MARINA d.o.o. nije imalo blokirane račune svega 2 mjeseca (od 2. ožujka 2021. do 3. svibnja 2021. godine). Od 3. svibnja 2021. godine do danas to je društvo u neprekidnoj blokadi. Stoga je jasno da Tuženik 1 dostavljanjem potvrde o tome da društvu DIAMANT MARINA d.o.o. nisu blokirani računi na dan 5.3.2021. pokušava dovesti naslovni sud u zabludu.

58. Tužitelj stoga u prilogu dostavlja očevidnike o danima insolventnosti FINA-e za društvo DIAMANT MARINA d.o.o. za cijelu 2020. i 2021. godinu te za period od 1. siječnja 2022. do 4. travnja 2022. godine. Iz dostavljenih očevidnika jasno proizlazi da se ne radi o solventnom društvu od kojega bi bilo moguće naplatiti zajmove od preko 5 milijuna kuna.

*Dokaz: Očevidnik o danima insolventnosti za društvo DIAMANT MARINA d.o.o. za cijelu 2020. godinu (Prilog 26)
Očevidnici o danima insolventnosti za društvo DIAMANT MARINA d.o.o. za cijelu 2021. godinu te za period od 1. siječnja 2022. do 3. travnja 2022. godine (Prilog 27)*

59. Štoviše, protiv društva DIAMANT MARINA d.o.o. je u međuvremenu podnesen prijedlog za provedbu skraćenog stečajnog postupka (2. rujna 2021.) od strane FINA-e, a skraćeni stečajni postupak nad tim društvom je u međuvremenu obustavljen. Međutim, skraćeni stečajni postupak nije obustavljen iz razloga što je društvo postalo solventno, već iz razloga što je vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, pa nije bilo pretpostavki za otvaranje i zaključenje skraćenog stečajnog postupka.

*Dokaz: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 7 St-615/2021-10 od 6. prosinca 2021. (Prilog 28)
uvid u spis predmeta St-615/2021, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu na e-oglasnoj ploči sudova*

60. Radi dokazivanja okolnosti da je zaista pokušao naplatu ogromnih iznosa zajmova danih društvu DIAMANT MARINA d.o.o., tuženik dostavlja u prilogu pravomoćno i ovršno rješenje o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Popovac od 29. travnja 2021., kao i zahtjev za izravnu naplatu podnesen FINA-i na temelju tog rješenja o ovrsi od 24. rujna 2021.

*Dokaz: Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mirjane Popovac posl. br. OVRV-2371/2021 sa svom priložima (prijedlogom za ovrhu Tužitelja od 9. travnja 2021. i potvrdom pravomoćnosti Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Starom Gradu broj Povrv-1272/2021 od 14. rujna 2021., Prilog 29)
Zahtjev za izravnu naplatu Tužitelja na temelju spomenutog rješenja o ovrsi od 24. rujna 2021. (Prilog 30)*

61. Dakle, iz navedenog jasno proizlazi potpuna neosnovanost navoda Tuženika 1. Kada već Tuženik 1 poziva Tužitelja da dokaže da se ne može naplatiti od društva DIAMANT MARINA d.o.o., Tuženiku 1 treba naglasiti sljedeće – (1) nenaplativost zajma danog društvu DIAMANT MARINA d.o.o. nažalost uopće nije upitna, (2) nad tim društvom se doduše trenutno ne vodi bilo kakav insolventni postupak, ali je samo pitanje dana kada će se stečajni postupak i protiv društva DIAMANT MARINA d.o.o. otvoriti. i konačno (3) potpuno je jasno da se Tužitelj neće moći u cijelosti naplatiti od tog društva, odnosno da od tog društva Tužitelj neće naplatiti po svoj prilici ništa.

62. Sve navedeno još više dolazi do izražaja ako se u obzir uzme da je i Hotel Labineca odobravao ogromne zajmove društvu DIAMANT MARINA d.o.o. te da je i to Društvo kćer također pokrenulo ovrhu te podnijelo zahtjev za izravnu naplatu protiv istog društva, u iznosu od čak 13.684.186,70 kuna. Sve navedeno rezultiralo je time da je društvo DIAMANT MARINA d.o.o. na dan 4. travnja 2022. blokirano za iznos od preko 20 milijuna kuna, što je vidljivo iz potvrde FINA-e izdanu u korist društva Hotel Labineca koja se dostavlja u prilogu ovog podneska. Iz navedene potvrde jasno proizlazi da je osnova za

plaćanje društva Hotel Labineca upisana tek na 5. mjestu u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje te da obveze u očevidniku prije te osnove iznose 7.519.940,14 kuna. Kada se tome pridoda i tražbina društva Hotel Labineca u iznosu od 13.684.186,70 kuna, jasno je da je samo u Očevidniku FINA-e zabilježeno preko 20 milijuna kuna nepodmirenih obveza društva DIAMANT MARINA d.o.o.

Dokaz: Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mirjane Popovac posl. br. OVRV-2372/2021 sa svom priložima (prijedlogom za ovrhu Hotela Labineca od 9. travnja 2021. i potvrdom pravomoćnosti Općinskog suda u Splitu, Stalne službe u Starom Gradu broj Povrv-1273/2021 od 14. rujna 2021., Prilog 31)

Zahtjev za izravnu naplatu Hotela Labineca na temelju spomenutog rješenja o ovrsi od 24. rujna 2021. (Prilog 32)

Potvrda FINA-e o redosljedu osnove za plaćanje u Očevidniku i iznosu nepodmirenih obveza s kamatom prije te osnove za plaćanje za ovršenika DIAMANT MARINA d.o.o., izdane u korist društva Hotel Labineca kao ovrhovoditelja od 4. travnja 2022. (Prilog 33)

63. Zaključno u ovom dijelu, iz sve dostavljene dokumentacije jasno proizlazi potpuna neosnovanost navoda Tuženika 1. Zajmove dane društvu DIAMANT MARINA d.o.o., od strane Tužitelja i društva Hotel Labineca, niti jedno od tih društava neće moći naplatiti. Štoviše, upravo na primjeru zajmova danih društvu DIAMANT MARINA d.o.o. najbolje se vidi koliki su razmjeri štete počinjeni Tužitelju i drugim Društvima kćerima odobravanjem i reprogramiranjem zajmova (bivšim) povezanim društvima. I Tužitelj i Hotel Labineca, nakon što je njihovo vođenje preuzela nova uprava, pokušali su naplatiti zajmove od društva DIAMANT MARINA d.o.o. koje su im godinama odobravao Tuženik 1 pod utjecajem Tuženika 2, što je samo rezultiralo još većim iznosom blokade računa društva DIAMANT MARINA d.o.o.

U odnosu na navode Tuženika 1 pod c) da Tužitelj mora dokazati da je nakon dospjeća tražbina na povrat zajmova, pozajmice nisu vraćene Tužitelju od strane povezanih društava i koje je sve radnje Tužitelj poduzeo u svrhu naplate danih pozajmica

64. Tuženik 1 nastavlja svoj Odgovor na tužbu 1 navodom da bi Tužitelj trebao dokazati da zajmovi zaista nisu vraćeni Tužitelju te što je sve Tužitelj poduzeo nakon 31. prosinca 2020. (dana dospjeća reprogramiranih zajmova) da pokuša sporne zajmove naplatiti.
65. Ovdje treba prije svega naglasiti da se radi samo o pokušaju Tuženika 1 da prebaci teret dokazivanja na Tužitelja. Kao što je već naglašeno u uvodnom dijelu ovog podneska, iz odredaba članka 252. i 273. ZTD-a vrlo jasno proizlazi da je u sporu između društva i člana uprave **na članu uprave, a ne na društvu teret dokaza da je primijenio pozornost urednog i savjesnog gospodarstvenika**. Dakle, prava su pitanja u ovom postupku zašto je Tuženik 1 (pod utjecajem Tuženika 2) uopće odobrio brojne zajmove povezanim društvima, kakvu je točno korist Tužitelj imao od danih zajmova, zašto dane zajmove nije osigurao sredstvima osiguranja povrata tih zajmova i (ako ih je već odobrio) zašto ih nikada nije naplatio?

66. No, Tužitelj će ipak ukratko prikazati koje je radnje poduzeo u vezi naplate tražbina za svako od društava s kojima su sklapani ugovori o reprogramu kratkoročnog zajma koji su obuhvaćeni ovim postupkom, a koja su navedena u točkama 20. i 21. tužbe. Radi preglednosti, Tužitelj će dati tablični prikaz za sva spomenuta društva.

Društvo kojem je odobren zajam/zajmovi	Poduzete radnje nakon dospijeća (31.12.2021.) i objašnjenje
ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.	Nad tim društvom je 16. kolovoza 2021. otvoren stečaj, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem St-3683/2021 (ranije: St-1534/2021). Tužitelj je prijavio tražbine u stečaj (između ostalog, i tražbinu po osnovi spornog ugovora o reprogramu kratkoročnog zajma). Osim toga, Tužitelj je već prije pokretanja stečajnog postupka protiv društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d., pokrenuo ovršni postupak radi naplate tražbine iz spornog ugovora o reprogramu kratkoročnog zajma te ishodio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, koje je povodom prigovora društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. stavljeno izvan snage te je postupak nastavljen kao postupak povodom prigovora protiv platnog naloga neposredno prije otvaranja stečaja protiv tog društva. Trenutno se (u odnosu na tražbinu povrata spornog zajma) očekuje nastavak postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Povrv-1735/2021, kako bi se utvrdilo postojanje tražbine Tužitelja za povrat zajma (a s obzirom da je društvo EUROBRIDGE MEDICAL INNOVATION Kft., OIB: 03184106793, još jedno društvo pod kontrolom Vitezya, osporilo tražbine svih vjerovnika u stečajnom postupku protiv društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.).
<i>Dokaz:</i>	<i>Prijava tražbine Tužitelja u stečajnom postupku protiv društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. (koja uključuje i spomenuto rješenje o ovrsi radi povrata zajma) od 11. listopada 2021. (Prilog 34)</i> <i>uvid u spis predmeta St-3683/2021 (ranije: St-1534/2021) pred Trgovačkim sudom u Zagrebu</i> <i>uvid u spis predmeta Povrv-1735/2021 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu</i>
ADRIATIQ ISLANDS GROUP HOTELI d.o.o.	Tražbina na povrat iznosa od 56.903,88 kuna (po osnovi uz tužbu dostavljenog ugovora o reprogramu kratkoročnog zajma) je u međuvremenu prenesena na društvo ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. Navedeni prijenos tražbine uslijedio je putem ugovora o otkupu potraživanja od 15. veljače 2020. te je potpisan upravo od strane Tuženika 1 (kao tadašnjeg direktora

	Tužitelja) i Tuženika 2 (kao tadašnjeg direktora društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.). Međutim, iako je Tužitelj za prijenos te tražbine trebao dobiti puni iznos tražbine (56.903,88 kuna) od društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. na ime kupoprodajne cijene za prijenos tražbine, to se nije dogodilo, pa je i tražbina za isplatu tog iznosa (sada više ne po osnovi ugovora o reprogramu kratkoročnog zajma koji je dostavljen uz tužbu, nego po osnovi kupoprodajne cijene za prijenos tražbine) prijavljena u stečajnom postupku protiv društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.
<i>Dokaz:</i>	<i>Uvid u Ugovor o otkupu potraživanja sklopljen između Tužitelja i društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. dana 15. veljače 2020., a koji se nalazi u prilogu prijave tražbine Tužitelja u stečajnom postupku protiv društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. od 11. listopada 2021. (dostavljenoj kao Prilog 34)</i>
AQUAMARINE d.o.o.	Društvo je u stečaju, koji se vodi pod poslovnim brojem St-1135/2018 te nema gotovo nikakvu imovinu (već detaljno pojašnjeno u točki 25. i 26. tužbe). Tužiteljeve tražbine su utvrđene u ukupnoj visini od 820.447,70 kn (što uključuje između ostalog i tražbinu na povrat glavnice zajma po osnovi ugovora o reprogramu kratkoročnog zajma u iznosu od 680.850,00 kn).
<i>Dokaz:</i>	<i>uvid u spis predmeta St-1135/2018 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu (posebno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama od 17. prosinca 2020.)</i>
CIRUS d.o.o.	Tražbina nije bila naplativa i prenesena je na treću osobu bez materijalno bitne naknade za Tužitelja.
DALMACIA HOLIDAY Kft	Društvo je u likvidirano još u svibnju 2020. godine, a sam postupak likvidacije u Mađarskoj trajao je još od 2016. godine (što je vidljivo iz točke 28. potvrde izdane od strane Ministarstva pravosuđa u Mađarskoj 5. travnja 2022. godine, koja se dostavlja u prilogu ovog podneska). Stoga u svakom slučaju nije moguća naplata iznosa zajma.
<i>Dokaz:</i>	<i>Potvrda o podacima za društvo DALMACIA HOLIDAY Kft izdana od strane Ministarstva pravosuđa u Mađarskoj 5. travnja 2022. (u prilogu na engleskom jeziku s prijevodom relevantnih dijelova na hrvatski jezik) (Prilog 35)</i>
DALMACIA HOLIDAY d.o.o.	Tužitelj je pokušao naplatiti tražbinu na povrat iznosa po osnovi ugovora o reprogramu kratkoročnog zajma (dostavljenog uz tužbu) od 130.000,00 kuna. Ishodio je rješenje o ovrsi od javnog bilježnika Mirjane

	Popovac od 29. travnja 2021., posl. br. OVRV-2373/2021, koje je postalo pravomoćno i ovršno dana 20. svibnja 2021. Na temelju tog rješenja Tužitelj je FINA-i podnio i zahtjev za izravnu naplatu temeljem ishodenog rješenja o ovrši. Međutim, u međuvremenu je i nad ovim društvom otvoren stečaj pa je Tužitelj podnio prijavu tražbine i u tom stečaju. Stečajni se postupak vodi pod poslovnim brojem St-2279/2018 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu.
<i>Dokaz:</i>	<i>Rješenje o ovrši na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mirjane Popovac posl. br. OVRV-2373/2021 sa svom priložima (prijedlogom za ovrhu Tužitelja od 9. travnja 2021., Prilog 36) Zahtjev za izravnu naplatu Tužitelja na temelju spomenutog rješenja o ovrši od 8. srpnja 2021. (Prilog 37) Prijava tražbine tužitelja od 28. prosinca 2021. godine u stečajnom postupku koji se protiv društva Dalmacia Holiday d.o.o. vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem St-2279/2018 (Prilog 38) uvid u spis predmeta poslovni broj St-2279/2018 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu</i>
DIAMANT MARINA d.o.o.	Objašnjeno ranije u ovom podnesku (vidjeti točke 54. do 63.)
JELSA d.d.	Pokrenut ovršni postupak prijedlogom za ovrhu od 9. travnja 2021. te je ishodenog rješenje o ovrši na temelju vjerodostojne isprave od javnog bilježnika Mirjane Popovac posl. br. OVRV-2368/2021 od 29. travnja 2021., upravo radi naplate sporne tražbine iz ugovora o reprogramu kratkoročnog zajma u iznosu od 915.000,00 kuna. Po prigovoru društva Jelsa d.d., rješenje o ovrši je stavljeno izvan snage te je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga i trenutno je u tijeku pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem Povrv-625/2021.
<i>Dokaz:</i>	<i>Rješenje o ovrši na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Mirjane Popovac posl. br. OVRV-2368/2021 sa svom priložima (prijedlogom za ovrhu Tužitelja od 9. travnja 2021., Prilog 39) uvid u spis predmeta Povrv-625/2021, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu</i>
TOPAZ d.o.o.	Tražbina je prenesena na treću osobu.

67. Iz izloženog prikaza jasno je vidljiv obrazac koji se učestalo ponavlja – pokušaji naplate zajmova danih (bivšim) povezanim društvima završavaju tako da Tužitelj svoje tražbine prijavljuje u stečajnim postupcima koji se u međuvremenu otvaraju nad tim društvima.

Dakle, jednostavno rečeno: pozajmice nisu vraćene Tužitelju i svaki pokušaj naplate do sad je ostao potpuno bezuspješan.

68. Kako ne bi još više opterećivao spis dostavljanjem dodatnih dokaza o tome u kakvom su zaista financijskom stanju zajmoprimci Tužitelja, Tužitelj poziva naslovni sud da izvrši uvid u javno dostupne stečajne spise predmeta, u stečajevima koji su otvoreni protiv tih društava. Iz tih je spisa (prema izvješćima stečajnih upravitelja i ostalim činjenicama utvrđenima u pojedinim stečajnim postupcima) vidljivo da se redom radi o društvima koja su u dugotrajnim financijskim poteškoćama, s obvezama koje često uvelike prelaze imovinu tih društava. Drugim riječima, ne samo da zajmovi nisu bili naplativi po njihovom dospijeću nakon posljednjih reprograma (31.12.2020.), oni nisu bili naplativi ni godinama prije pokretanja ovog parničnog postupka, što samo dodatno potvrđuje navode Tužitelja o štetnosti odobravanja i propuštanja naplate zajmova danih (bivšim) povezanim društvima Tužitelja.

U odnosu na navode Tuženika 1 pod d) da je Tuženik 1 prilikom davanja kratkoročnih zajmova (bivšim) povezanim društvima postupao po uputama skupštine (članova društva), odnosno Tuženika 2 kao predsjednika uprave jedinog člana

69. Tuženik 1 u nastavku Odgovora na tužbu 1 navodi i da je prilikom donošenja svih odluka koje su povezane s davanjem spornih kratkoročnih pozajmica postupao po obveznim uputama skupštine, odnosno jedinog člana društva – društva Hoteli Jadran d.d., čiji je predsjednik uprave bio upravo Tuženik 2.

70. Jasno je da Tuženik 1 ovakvim navodima pokušava ukazati da je njegova odgovornost za štetu društvu isključena temeljem odredbe članka 252. stavka 4. ZTD-a, koji u relevantnom dijelu propisuje da „*Obveza naknade štete ne postoji ako se radnja članova uprave temelji na odluci glavne skupštine.*“, odnosno temeljem odredbe članka 273. stavka 2. ZTD-a koja u relevantnom dijelu propisuje da „*Nema obveze članova uprave, odnosno izvršnih direktora i članova nadzornog, odnosno upravnog odbora da nadoknade štetu, ako su djelovali u skladu sa zakonitom odlukom glavne skupštine.*“

71. Međutim, Tuženik 1 pritom nije dostavio niti jednu odluku skupštine koja bi bila temelj za isključenja njegove odgovornosti, a ni Tužitelju nije poznato da bi postojala bilo kakva odluka skupštine kojom se nalaže sklapanje spornih zajmova ili njihov reprogram. Tuženik 2 ovo negira.

72. Slijedom navedenog, ne može se raditi ni o isključenju odgovornosti Tuženika 1 za štetu počinjenu Tužitelju. Ovdje se radi o drugačijoj situaciji od one na koju upire Tuženik 1. Kako formalnih odluka skupštine o davanju zajmova i njihovom reprogramu prema saznanju Tužitelja nije bilo, Tužitelj pretpostavlja da je Tuženik 2 upute o davanju zajmova i njihovom reprogramu Tuženiku 1 davao neformalno – jer je to bilo u njegovom osobnom interesu kao i interesu Vitezya kao njegovog poslovnog partnera. Na taj je način Tuženik 2 koristio Tužitelja (kao i ostala Društva kćeri) da bi iz njih izvlačio novac. A Tuženik 1 je sve to, kao član uprave Tužitelja, izvršavao i podržavao, na štetu Tužitelja, ostalih Društava kćeri i njihovih vjerovnika.

73. Uostalom, navodi Tuženika 1 da je u svemu slušao Tuženika 2 su i logički nekonzistentni. Naime, ako već osporava da je Tužitelju zajmovima nastala šteta, te još ističe i da je zaslužan za snažan rast prihoda Tužitelja, zašto se onda u nastavku Odgovora na tužbu 1 „brani“ na način da je u svemu samo slušao Tuženika 2? S obzirom da se i Tuženik 2 „brani“ navodima da nije ni na koji način utjecao na Tuženika 1 da čini štetu Tužitelju, čini se da su oba Tuženika itekako svjesni štetnosti danih zajmova povezanim društvima i propuštanja njihove naplate.
74. Isto tako, i navodi Tuženika 1 da su kratkoročne pozajmice uredno odobravane i prihvaćane od strane skupštine društva Tužitelja (koju čini jedini član Hoteli Jadran d.d.) te prikazane u konsolidiranim financijskim izvješćima društva Hoteli Jadran d.d. nemaju nikakvog utjecaja na odgovornost Tuženika 1 i Tuženika 2 za štetu Tužitelju. Naravno da su skupštine oba društva kasnije odobravale sve godišnje financijske izvještaje kada su obje bile pod kontrolom Tuženika 2.

U odnosu na navode Tuženika 1 pod e) osporavanje visine tužbenog zahtjeva i zahtjev za dostavom dodatne dokumentacije

75. Tuženik 1 nadalje navodi da osporava i visinu tužbenog zahtjeva, s obzirom da navodno nije jasno kako je Tužitelj došao do iznosa od 7.671.600,64 kn te predlaže da se dostave konto kartice koje su prilozi pojedinih ugovora o reprogramu i početne ugovore o kratkoročnim pozajmicama.
76. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva i iznos štete, radi se jednostavno o zbroju glavnica iz svih ugovora o reprogramu kratkoročnih zajmova koji su dostavljeni uz tužbu. Tužitelj smatra da je upravo to iznos štete za koju odgovaraju Tuženici, sukladno svim dosadašnjim navodima.
77. Unatoč svim nastojanjima Tužitelja, do sad nije uspješno naplaćena niti jedna tražbina koja proizlazi iz spornih ugovora, a s obzirom na sve do sad izneseno, vrlo je izgledno da ništa (ili gotovo ništa) ni neće biti naplaćeno od bivših povezanih društava. Sve to je rezultiralo stečajem Tužitelja (za koji je samo pitanje dana kada će se otvoriti).
78. Slijedom navedenog, Tužitelj smatra da mu je zajmovima i reprogramima odobrenim Povezanim društvima nastala šteta najmanje u iznosu glavnica zajmova iz posljednjih ugovora o reprogramu.
79. Prema mišljenju Tužitelja, dokazi dostavljeni uz tužbu i ovaj podnesak su dovoljni za donošenje zaključka o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Međutim, ako bi navedeno ipak bilo sporno, Tužitelj predlaže da se po potrebi provede financijsko-knjigovodstveno vještačenje kojim bi se utvrdilo koliki iznos iz svakog od ugovora o reprogramu bi bilo moguće naplatiti na dan 31.12.2020. (koji je označen kao dan dospijeca svih zajmova iz ugovora o reprogramu). Na taj način bi možda bilo moguće utvrditi koliki je iznos tražbina bilo stvarno moguće naplatiti 31.12.2020. godine od povezanih društava.

Dokaz: po potrebi, financijsko-knjigovodstveno vještačenje na okolnost mogućnosti naplate i procjene mogućeg iznosa naplate iznosa zajmova iz ugovora o reprogramu dostavljenih kao prilog 3 do prilog 11 uz tužbu Tužitelja, na dan njihova dospijeca

80. U odnosu na navode Tuženika 1 da je potrebno dostaviti i inicijalne ugovore o kratkoročnim pozajmicama, kao i konto kartice koji su prilozi svakog pojedinog ugovora o reprogramu, nije u potpunosti jasno iz kojeg razloga Tuženik 1 traži dostavu te dokumentacije, s obzirom da niti jedan od Tuženika ni ne osporava da su zajmovi odobreni te da su odobreni u iznosima navedenima u dostavljenim ugovorima o reprogramu.

81. No, radi potpunosti i otklanjanja sumnje, Tužitelj u prilogu dostavlja (osim posljednjih ugovora o reprogramu s Povezanim društvima, koji su već dostavljeni uz tužbu) i sve inicijalne ugovore o zajmu i ranije ugovorene reprogramme ugovora o zajmu sa svakim od povezanih društava kojima Tužitelj raspolaže.

*Dokaz: Ugovori o zajmu/reprogramu između Tužitelja i društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. (Prilog 40)
 Ugovori o zajmu/reprogramu između Tužitelja i društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP HOTELI d.o.o. (Prilog 41)
 Ugovori o zajmu/reprogramu između Tužitelja i društva AQUAMARINE d.o.o. (Prilog 42)
 Ugovori o zajmu/reprogramu između Tužitelja i društva CIRUS d.o.o. (Prilog 43)
 Ugovor o zajmu/reprogramu između Tužitelja i društva DALMACIA HOLIDAY d.o.o. (Prilog 44)
 Ugovori o zajmu/reprogramu između Tužitelja i društva DALMACIA HOLIDAY Kft (Prilog 45)
 Ugovori o zajmu/reprogramu između Tužitelja i društva DIAMANT MARINA d.o.o. (Prilog 46)
 Ugovori o zajmu/reprogramu između Tužitelja i društva JELSA d.d. (Prilog 47)
 Ugovori o zajmu/reprogramu između Tužitelja i društva TOPAZ d.o.o. (Prilog 48)*

82. Dostavljeni ugovori o zajmu i reprogramu zajma po svojem zbroju odgovaraju iznosu glavnica zajmova plasiranih pojedinim društvima koje je Tužitelj pretočio u tužbeni zahtjev (u nekim slučajevima, poput zajmova danih društvu ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d., taj je zbroj i viši od iznosa čiju naknadu Tužitelj traži u svojoj tužbi).

83. Treba također naglasiti da je upravo Tuženik 1 u ime Tužitelja potpisivao sve ove ugovore o zajmu te ugovore o reprogramu sa zajmoprincipima (uključujući i posljednje reprogramme od 1. siječnja 2020. dostavljene uz tužbu). Stoga, ako Tuženik 1 ne osporava da je upravo on potpisao sporne ugovore, nije jasno iz kojeg bi razloga trebalo dodatno utvrđivati „kada su pozajmice dane bivšim povezanim društvima i u kojem iznosu“. Upravo bi Tuženik 1, kao bivši član uprave Tužitelja i potpisnik zajmova i reprograma morao znati za sve opisane okolnosti i osigurati da su točni iznosi danih zajmova navedeni u posljednjim ugovorima u reprogramu od 1. siječnja 2020. te da su svi spomenuti iznosi bili ispravno zavedeni u poslovnim knjigama Tužitelja.

84. Tuženik 1 bi se trebao jasnije očitovati da li osporava iznose iz reprograma, a ako da, trebao bi sudu i Tužitelju priopćiti i razloge za takvo osporavanje:

- da li zato što namjerava tvrditi da ih uopće nije potpisao (što za sad ne tvrdi, a bilo bi vjerojatno prirodno da takvo što istakne odmah u svojem očitovanju na tužbu);
- ili pak eventualno namjerava tvrditi da ih jest potpisao ali da su isti svejedno nevjerodostojni (u kojem slučaju se otvara niz drugih pitanja vezano uz njegovu odgovornost prema Tužitelju).

85. Ovisno o očitovanju Tuženika 1 o tome što točno osporava oko dokumenata koje je sam potpisao, te ako bi to po mišljenju naslovnog suda bilo potrebno, Tužitelj u nastavku postupka može dostaviti i dodatnu dokumentaciju koja potvrđuje isplatu zajmova zajmoprimcima (poput konto kartica i dokaza o uplati iznosa zajmova danih povezanim društvima). Također se, po potrebi, može povesti i financijsko vještačenje poslovnih knjiga Tužitelja na okolnost kada su i u kojem iznosu pojedini zajmovi bili isplaćeni pojedinim zajmoprimcima.

Dokaz: po potrebi, ovisno o očitovanju Tuženika 1:

- dostava dodatne dokumentacije
- financijsko-knjigovodstveno vještačenje poslovnih knjiga Tužitelja kojim bi se utvrdili točni datumi i iznosi zajmova plaćenih pojedinim zajmoprimcima iz ugovora o reprogramu dostavljenih kao prilog 3 do prilog 11 uz tužbu Tužitelja

U odnosu na navode Tuženika 1 pod f) prigovor zastare

86. Tuženik 1 konačno ističe i prigovor zastare, koji obrazlaže na način da je prošlo više od 5 godina od dana kada su isplaćene predmetne pozajmice.

87. Međutim, navedeno nije točno, jer iz dostavljene dokumentacije proizlazi da su brojne pozajmice dane i unutar pet godina prije podnošenja tužbe. Osim toga, čak i u pogledu ranije odobrenih zajmova, isticanje prigovora zastare u ovom sporu može se okarakterizirati i kao zlouporaba prava i ponašanje suprotno načelu savjesnosti i poštenja.

88. Naime, točno je da odredba članka 273. stavak 5. ZTD-a propisuje da zahtjevi po osnovi odgovornosti za štetu člana uprave i osobe koja je iskoristila svoj utjecaj na člana uprave društva zastarijevaju u roku od 5 godina. Međutim, stav Tužitelja je da bi taj zastarni rok mogao početi teći tek od trenutka kad je Tuženik 1 prestao biti direktor Tužitelja. Točnije, zastara u slučaju zahtjeva oštećenog trgovačkog društva za naknadu štete od štetnika, može početi teći tek u trenutku kad osobe koje su iskoristile utjecaj u društvu prestanu imati utjecaj u oštećenom društvu.

89. U suprotnom, cijeli institut odgovornosti za štetu radi iskorištavanja utjecaja u društvu ne bi imao smisla u onim društvima gdje određene osobe ili skupina osoba koje čine štetne radnje protiv društva, tijekom dužeg vremenskog razdoblja imaju utjecaj nad društvom, bilo kao direktor poput Tuženika 1 ili kao zastupnik po zakonu jedinog člana društva poput Tuženika 2. Tuženik 1 je prestao biti direktor Tužitelja tek 2020. godine.

90. Drugim riječima, s obzirom da su društvo Tužitelja sve do kraja 2020. godine vodili upravo Tuženici (kao član uprave i predsjednik uprave jedinog člana društva Tužitelja), koji su upravo i činili štetne radnje na štetu društva, zastara nikako nije mogla početi teći prije nego što je nova uprava preuzela vođenje poslova društva, jer jednostavno nije moguće očekivati da bi ovaj postupak Tuženici pokrenuli sami protiv sebe.
91. Osim toga, prigovor zastare je neosnovan i iz razloga što Tuženici štetne radnje nisu činili samo odobravanjem inicijalnih zajmova (bivšim) povezanim društvima, već i svakim reprogramom danih zajmova – od kojih je zadnji uslijedio 1. siječnja 2020. godine. Umjesto naplate danih (tobože „kratkoročnih“) zajmova, svako produljivanje rokova otplate zajmova predstavlja još jednu štetnu radnju, koja je u konačnici dovela do nastanka ogromne štete i za Tužitelja i za ostala Društva kćeri. Upravo su posljednji reprogrami u konačnici i doveli Društva kćeri u bezizlazan položaj i podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnih postupaka protiv svih Društava kćeri od strane njihovih novih uprava.
92. Stoga nije osnovan ni istaknuti prigovor zastare Tuženika 1.

V. OČITOVANJE NA MATERIJALNOPRAVNE PRIGOVORE TUŽENIKA 2

93. Od materijalnopравnih navoda i prigovora Tuženika 2 iz Odgovora na tužbu 2, mogu se izdvojiti sljedeći:
- a) osporava da je mogao davati obvezne upute Tuženiku 1 kao i da je utjecao na Tuženika 1 da čini štetu Tužitelju;
  - b) osporava da je počinjena šteta Tužitelju jer su ugovori o zajmu među povezanim društvima i njihovi reprogrami uobičajeni u poslovanju te jer su ugovarani dok su sva društva zajmoprimci bili aktivni, odnosno nisu bili u stečaju ili likvidaciji te da su posljednji reprogrami sklapani u siječnju 2020., prije pandemije virusa COVID-19.

U odnosu na navode Tuženika 2 pod a) da je mogao davati obvezne upute Tuženiku 1 kao i da je utjecao na Tuženika 1 da čini štetu Tužitelju

94. Tuženik 2 prije svega navodi da ni u kom trenutku nije bio član Tužitelja, niti član nadzornog odbora Tužitelja, kao ni stvarni vlasnik Tužitelja, ni društva Adriatic Islands Group d.d. te da stoga nije mogao davati obvezne upute Tuženiku 1.
95. Kao što je već navedeno, po prirodi stvari Tuženik 2 je mogao utjecati na Tuženika 1 jer je bio predsjednik uprave jedinog člana Tužitelja, što i sam navodi u svom Odgovoru na tužbu 2. Uostalom, navodi Tuženika 2 su izravno kontradiktorni navodima Tuženika 1, koji navodi upravo suprotno - da je sve radio po uputama Tuženika 2.

96. U društvima s ograničenom odgovornošću postoji hijerarhijski odnos među organima društva. Skupština je hijerarhijski najviši organ koji imenuje i opoziva imenovanje članova uprave. Posljedica toga je da se člana uprave može opozvati u svako doba i bez navođenja ikakvog razloga, a on se ne može obratiti sudu tužbom tražeći da se utvrdi razlog opoziva njegovog imenovanja.
97. Taj svojevrsni odnos ovisnosti po prirodi stvari znači da se članovima uprave članovi društva mogu miješati u način vođenja poslova društva, što je upravo i činio Tuženik 2 dajući upute Tuženiku 1 (iako za sad nije dokazano da bi se radilo o formalnim uputama skupštine).
98. Jedini član društva Tužitelja je društvo Hoteli Jadran d.d., a predsjednik uprave društva Hoteli Jadran d.d. u vrijeme počinjenja i trajanja štetne radnje u ovom postupku je bio upravo Tuženik 2. Kada je jedini član društva pravna osoba, tog člana društva zastupa zastupnik po zakonu te pravne osobe, odnosno u konkretnom slučaju, predsjednik uprave društva Hoteli Jadran d.d., Tuženik 2.

Dokaz: uvid u Povijesni izvadak sudskog registra za Hotele Jadran, Prilog 13 dostavljen uz tužbu

99. Stoga nije točna tvrdnja Tuženika 2 da on nije bio u mogućnosti davati upute Tuženiku 1 i na taj način koristiti svoj utjecaj na Tuženika 1, kako bi činio radnje na štetu društva.
100. Radi izbjegavanja nesporazuma o tome čega Tuženik 2 jest ili nije vlasnik – prije svega treba reći u društvu Adriatic Islands Group d.d. Zagreb, Tuženik 2 drži 20% dionica, a njegov partner Vitezy, drži 80% dionica.

Dokaz: Prikaz vlasničke strukture Adriatic Islands Group d.d. sa web stranica Središnjeg Klirinškog Depozitarnog Društva d.d. Zagreb (Prilog 49)

101. Osim toga, i sva ostala društva kojima su davani i reprogramirani zajmovi su bila u krajnjem vlasništvu Tuženika 2 i/ili njegovog poslovnog partnera Vitezya te stoga pod njihovom potpunom kontrolom. U nastavku slijedi kratki prikaz krajnjeg vlasništva nad svim društvima kojima su odobravani sporni zajmovi u vrijeme kada su ti zajmovi bili odobravani. Isto vrijedi i za samog Tužitelja – nije točna tvrdnja Tuženika 2 da nije bio vlasnik Tužitelja. Iako se ne radi o izravnom vlasništvu, Tuženik 2 je bio posredni (manjinski) vlasnik Tužitelja, zajedno s Vitezyem. Naime, Tužitelj je bio (i još uvijek je) u 100% vlasništvu društva HOTELI JADRAN d.d., a čiji je najveći dioničar društvo TOPAZ d.o.o. (s 86,56% dionica), koje je pak ranije, u vrijeme odobravanja zajmova i reprograma, bilo u vlasništvu društva DALMACIA HOLIDAY Kft (odnosno, u konačnici – Tuženika 2 i Vitezya), kako je pojašnjeno u tablici niže.

Društvo kojem je odobren zajam/zajmovi	Prikaz vlasničke strukture na dan 1. siječnja 2020.
ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.	Opisano ranije u ovom podnesku - Tuženik 2 drži 20% dionica, a Vitezy drži 80% dionica.
<i>Dokaz:</i>	<i>Prikaz vlasničke strukture Adriatiq Islands Group d.d. sa web stranica Središnjeg Klirinškog Depozitarnog Društva d.d. Zagreb (dostavljeno kao Prilog 49)</i>
ADRIATIQ ISLANDS GROUP HOTELI d.o.o.	Društvo ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. drži 100% poslovnih udjela (dakle, u konačnici su vlasnici ovog društva Tuženik 2 koji drži 20% dionica te Vitezy koji drži 80% dionica u društvu ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.).
<i>Dokaz:</i>	<i>Povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo ADRIATIQ ISLANDS GROUP HOTELI d.o.o. (Prilog 50)</i>
AQUAMARINE d.o.o.	Društvo Dalmacia Holiday Kft drži 100% poslovnih udjela (iako je to društvo u međuvremenu likvidirano u svibnju 2020., kako je ranije pojašnjeno u ovom podnesku). U društvu Dalmacia Holiday Kft udjele su u vrijeme ugovaranja spornih zajmova i reprograma držali upravo Tuženik 2 i Vitezy, kao što je vidljivo iz potvrde izdane od strane Ministarstva pravosuđa u Mađarskoj 5. travnja 2022. godine, dostavljene ranije uz ovaj podnesak.
<i>Dokaz:</i>	<i>Povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo AQUAMARINE d.o.o. (Prilog 51) uvid u potvrdu o podacima za društvo DALMACIA HOLIDAY Kft izdanu od Ministarstva pravosuđa u Mađarskoj 5. travnja 2022. (dostavljena u prilogu na engleskom jeziku s prijevodom relevantnih dijelova na hrvatski jezik ranije uz ovaj podnesak kao prilog 35)</i>
CIRUS d.o.o.	Društvo CIRUS d.o.o. je u 100% vlasništvu društva PRIMOŠTEN HOTELI d.o.o., koje je u 100% vlasništvu društva PRIMOŠTEN d.d.. PRIMOŠTEN d.d. je sve do lipnja 2018. bio pod kontrolom i u 100% vlasništvu društva DIAMANT MARINA d.o.o., koje je i dalje u 100% vlasništvu društva DALMACIA HOLIDAY d.o.o., a koje je u 100% vlasništvu društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. (dakle, u konačnici, opet u vlasništvu Tuženika 2 koji drži 20% dionica te Vitezya koji drži 80% dionica).
<i>Dokaz:</i>	<i>Povijesni izvaci za društva CIRUS d.o.o., PRIMOŠTEN HOTELI d.o.o., PRIMOŠTEN d.d., DIAMANT MARINA d.o.o. i DALMACIA HOLIDAY d.o.o. (Prilog 52 – Prilog 56)</i>
DALMACIA HOLIDAY Kft	Kao što je ranije opisano u dijelu koji se odnosi na društvo AQUAMARINE d.o.o., u društvu Dalmacia

	Holiday Kft udjele su u vrijeme ugovaranja spornih zajmova i reprograma držali upravo Tuženik 2 i Vitezy, kao što je vidljivo iz potvrde izdane od strane Ministarstva pravosuđa u Mađarskoj 5. travnja 2022. godine, dostavljene ranije uz ovaj podnesak.
<i>Dokaz:</i>	<i>uvid u potvrdu o podacima za društvo DALMACIA HOLIDAY Kft izdanu od Ministarstva pravosuđa u Mađarskoj 5. travnja 2022. (dostavljena u prilogu na engleskom jeziku s prijevodom relevantnih dijelova na hrvatski jezik ranije uz ovaj podnesak kao prilog 35)</i>
DALMACIA HOLIDAY d.o.o.	Društvo je u 100% vlasništvu društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. (dakle, u konačnici, opet u vlasništvu Tuženika 2 koji drži 20% dionica te Vitezya koji drži 80% dionica društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.).
<i>Dokaz:</i>	<i>uvid u ranije dostavljenu dokumentaciju (uvid u Prilog 56, povijesni izvadak za društvo DALMACIA HOLIDAY d.o.o.)</i>
DIAMANT MARINA d.o.o.	Kao što je ranije opisano, DIAMANT MARINA d.o.o., je u 100% vlasništvu društva DALMACIA HOLIDAY d.o.o., a koje je u 100% vlasništvu društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d. (dakle, u konačnici, opet u vlasništvu Tuženika 2 koji drži 20% dionica te Vitezya koji drži 80% dionica društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.).
<i>Dokaz:</i>	<i>uvid u ranije dostavljenu dokumentaciju (uvid u Prilog 55 i 56, povijesni izvadak za društvo DIAMANT MARINA d.o.o. i društvo DALMACIA HOLIDAY d.o.o.)</i>
JELSA d.d.	U društvu JELSA d.d., većinu dionica posredno drži Vitezy (preko društva EUROBRIDGE MEDICAL INNOVATION Kft., u kojem je jedini član, drži 100% dionica serije B dionice društva JELSA d.d., koje predstavljaju 81,99% od ukupnog temeljnog kapitala društva JELSA d.d., dok dio dionica (preko društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d.) posredno drži i Tuženik 2.
<i>Dokaz:</i>	<i>uvid u potvrdu o podacima za društvo EUROBRIDGE MEDICAL INNOVATION Kft., OIB: 03184106793 od 24.11.2021. s ovjerenim prijevodom na hrvatski jezik (Prilog 57) Prikaz vlasničke strukture društva Jelsa d.d. sa web stranica Središnjeg Klirinškog Depozitarnog Društva d.d. Zagreb, za seriju dionica A i B (Prilog 58 i Prilog 59)</i>
TOPAZ d.o.o.	U društvu TOPAZ d.o.o. je sve do prosinca 2020. društvo DALMACIA HOLIDAY Kft držalo 100% poslovnih udjela (vlasnička struktura društva DALMACIA HOLIDAY Kft je opisana ranije u ovoj

	tablici). S obzirom da je društvo TOPAZ d.o.o. uvjerljivo najveći dioničar u društvu Hoteli Jadran d.d. (s 86,56% dionica), ovaj je podatak bitan i za razumijevanje odnosa između Tuženika 1 i Tuženika 2 te utjecaja Tuženika 2 na činjenje štetnih radnji Tužitelju.
<i>Dokaz:</i>	<i>povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo TOPAZ d.o.o. (Prilog 60) Prikaz vlasničke strukture Hoteli Jadran d.d. sa web stranica Središnjeg Klirinškog Depozitarnog Društva d.d. Zagreb (Prilog 61)</i>

102. Dakle, posve su neosnovani navodi Tuženika 2 da on tobože ne bi mogao utjecati na Tuženika 1. Iz prikazanih podataka i dostavljenih dokaza jasno proizlazi da su sva uključena društva kojima su se odobravali zajmovi, kao i sam Tužitelj i ostala Društva kćeri, bila dio iste grupe društava. Cijelu grupu društava kontrolirali su upravo Tuženik 2 (kao najčešće stalni ili povremeni član uprave društava te manjinski izravni ili posredni vlasnik svih društava unutar grupe) te Vitezy (kao većinski izravni ili posredni vlasnik društava te često i sam član uprava ili nadzornih odbora društava unutar grupe).

U odnosu na navode Tuženika 2 pod b) da nije počinjena šteta Tužitelju jer su ugovori o zajmu i reprogrami uobičajeni u poslovanju te su ugovarani dok su sva društva zajmoprimci bili aktivni

103. U konačnici, Tuženik 2 „kategorički osporava“ da je od Tuženika 2 počinjena štetna radnja, pritom navodeći da su zajmovi između povezanih društava sasvim uobičajeni, kao i njihovi reprogrami, da su sva društva zajmoprimci kod njihovog odobravanja bila aktivna te se iz njegovih navoda može zaključiti da pokušava pandemiju virusa SARS-CoV-2 proglasiti uzrokom stečajeva Društava kćeri (uključujući i Tužitelja).

104. U kontekstu svih do sad iznesenih navoda u tužbi i ovom podnesku, Tužitelj smatra da je više nego jasno da su zajmovi i njihovi reprogrami u milijunskim iznosima sve samo ne uobičajeni. O tome se Tužitelj već očitovao u uvodnom dijelu ovog podneska pa upućuje na ondje iznesene navode.

105. U odnosu na „aktivnost“ društava kojima su zajmovi odobravani (odnosno činjenicu da u vrijeme davanja zajmova i posljednjeg reprograma 1. siječnja 2020. godine nisu bila u stečaju), ni taj navod ni na koji način ne utječe na odgovornost Tuženika za štetu. Osim toga, sama činjenica da nad nekim društvom još nije otvoren stečaj ne znači da je to društvo sposobno za plaćanje i da ima dovoljno sredstava za podmirenje svojih obveza. Upravo su društva pod kontrolom Tuženika 2 školski primjer da nepostojanje stečaja ne znači i sposobnost za plaćanje, pogotovo kada se društva koriste samo kako bi se iz njih izvlačile ogromne svote novca. Uostalom, već iz činjenice da u posljednjih godinu dana (koliko traju pokušaji Tužitelja da naplati dane zajmove) Tužitelj nije uspio naplatiti niti

jednu jedinu tražbinu iz „uobičajenih“ ugovora o reprogramu jasno proizlazi neosnovanost takvih navoda Tuženika 2.

106. Konačno, ne bi trebalo ozbiljno uzeti u obzir ni navode Tuženika 2 iz kojih se može zaključiti da bi stečaj Tužitelja (a i brojnih drugih povezanih društava) tobože uzrokovala pandemija virusa SARS-CoV-2. Samo radi ilustracije, iz podataka dostavljenih uz ovaj podnesak (točnije, odluke o upotrebi dobiti i pokriću gubitaka društva Tužitelja za 2020. godinu koja je dostavljena kao sastavni dio priloga 25 ovom podnesku), jasno proizlazi da je Tužitelj pandemijsku, 2020. godinu, završio s gubitkom od 2.429.330,00 kuna. Ako se taj iznos usporedi s iznosom glavnica danih zajmova koji su predmet ove tužbe (7.671.600,64 kuna), jasno se može vidjeti da bez štetnih zajmova koji se očigledno nikad nisu ni trebali vratiti, Tužitelj sasvim sigurno ne bi bio pred otvaranjem stečaja.

VI. ZAKLJUČNO

107. Slijedom svega navedenog, Tužitelj predlaže naslovnom sudu da donese presudu na temelju ogluhe u pogledu Tuženika 2 (a podredno provede postupak i usvoji tužbeni zahtjev u odnosu na Tuženika 2), a u pogledu Tuženika 1 da provede postupak i usvoji tužbeni zahtjev.

JADRAN LAGUNA d.o.o.
koje zastupa:

Pavo Novokmet, odvjetnik

<i>Trošak tužitelja:</i>	
<i>Sastav podneska Tbr. 8.1.</i>	<i>63.360,00 HRK</i>
<i>Porez na dodanu vrijednost 25%</i>	<i>15.840,00 HRK</i>

Ukupno:	79.200,00 HRK
+ ostale pristojbe po odmjeri suda	